

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 30/2022-13

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ladislava Duditša (sudca spravodajca) a zo sudcov Libora Duľa a Miroslava Duriša v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], proti trestnému rozkazu Okresného súdu Trnava vydanému v konaní vedenom pod sp. zn. 0 T 2/2021 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa podaním doručeným ústavnému súdu 8. novembra 2021 domáha prešetrenia veci porušenia základných ľudských práv (prezumpcia nevinny, pozn.) v konaní vedenom pod sp. zn. 0 T 2/2021, v ktorom mu bol trestným rozkazom uložený trest odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov nepodmienečne. Vydaniu trestného rozkazu predchádzalo zadržanie políciou 8. januára 2021 a obvinenie z poškodzovania cudzej veci – podpálenia vozidla. Uvádza, že k zadržaniu došlo len na základe domnienok vyšetrovateľa, pretože v minulosti spáchal obdobný čin a v čase skutku bol v blízkosti na chatke. Vyšetrovateľovi a súdu oznámil, že skutok nespáchal, označil svedkov a kamerový záznam ako dôkaz, žiadal o odborný znalecký posudok a konfrontáciu so svedkami, ale nevyhoveli mu. Svedkovia vinu a svedectvo popreli a napriek dôkazom vo výpovediach o tom, že klamú, sa tým nikto nezaoberal.

2. Proti trestnému rozkazu sťažovateľ podal odpor a bol umiestnený do väzby. Pridelená obhajkyňa, ktorú videl až na pojednávaní, mu neposkytla žiadnu právnu pomoc a poradila mu „stiahnuť“ odpor, ak sa chce skôr dostať z väzenia. Keďže mu súd so žiadosťami nevyhoveli a poškodená sa nedostavovala na pojednávanie, bolo isté, že vo väzbe by strávil podstatne dlhší čas, „ako bol trestný rozkaz“, tak stiahol odpor bez priznania viny. Po skončení trestu podal žiadosť o obnovu konania, ktorú sudca a prokurátor zamietli. Podal sťažnosť, avšak opäť zbytočne. Vraj návrh podal „bezvýsledne“ a dostal nahradiť trovy konania vo výške 200 eur.

II. Argumentácia sťažovateľa

3. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti argumentuje, že bol protizákonne potrestaný trestom odňatia slobody a ešte je trestaný poplatkami za to, že chce, aby bola zákonným spôsobom dokázaná jeho nevina. Odsúdenie za uvedený prečin aj udalosti, ktoré po ňom nasledovali, považuje za protiprávne, protiústavné a za výsmech práce vyšetrovateľov, súdu a prokuratúry.

III. Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

4. Podanie sťažovateľa má formálne nedostatky, chýba viacero všeobecných náležitostí (dátum narodenia sťažovateľa, plnomocenstvo na zastupovanie navrhovateľa advokátom, označenie subjektu, proti ktorému smeruje, a označenie toho, čoho sa domáha) a väčšina osobitných náležitostí ústavnej sťažnosti ako návrhu na začatie konania (označenie, kto mal porušiť jeho základné práva a slobody, jasné označenie konkrétneho rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu, ktorým boli porušené jeho základné práva a slobody, konkrétne skutkové a právne dôvody, nebola pripojená kópia právoplatného rozhodnutia).

5. Napriek uvedeným závažným nedostatkom podanie podľa jeho obsahu možno označiť ako ústavnú sťažnosť podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), pretože aspoň náznakom obsahuje požiadavku na preskúmanie porušenia označeného základného práva na prezumpciu neviny a čiastočne (uvedením spisovej značky 0 T 2/2021, pozn.) označuje súd ako porušovateľa. Z týchto okolností v spojení s okolnosťami známymi ústavnému súdu z jeho rozhodovacej činnosti (uznesenie č. k. III. ÚS 662/2021 z 30. novembra 2021 o odmietnutí ústavnej sťažnosti, pozn.) potom ústavný súd vyvodil, že konkrétne ide o Okresný súd Trnava (ďalej len „okresný súd“).

6. Potvrzuje to aj výsledok vlastného šetrenia vo verejne dostupnej databáze súdnych rozhodnutí, podľa ktorého trestným rozkazom okresného súdu č. k. 0 T 2/2021 z 11. januára 2021 (ECLI:SK:OSTT:2021:2121010039.1) došlo k uznaniu za vinného obvineného zo skutku (podpálenia zaparkovaného auta Peugeot 607, rok výroby 2001 pred záhradnou chatou 6. januára 2021, čím bola spôsobená škoda vo výške 2 184 eur) kvalifikovaného ako prečin poškodenia cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona a k uloženiu nepodmienečného trestu odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov. Podľa registra doložiek právoplatnosti a vykonateľnosti, ktorý je dostupný na webovom sídle Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky, predmetný trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť 4. marca 2021.

7. Napriek absencii právneho zastúpenia sťažovateľa a viacerým nedostatkom zákonom ustanovených náležitostí ústavnej sťažnosti ústavný súd nepovažoval za potrebné vyzývať sťažovateľa na doplnenie jeho podania, vyhodnotiac ho vo vzťahu k namietanému odsúdeniu trestným rozkazom vo veci vedenej okresným súdom pod sp. zn. 0 T 2/2021 za obsahovo natoľko zrozumiteľné, že umožňuje prístup k vyhodnoteniu splnenia podmienok ústavného prieskumu.

8. Z ústavného vymedzenia postavenia a kompetencií všeobecných súdov a ústavného súdu v Slovenskej republike (princíp subsidiarity) vyplýva, že ústavný súd nie je súdom vyššej inštancie rozhodujúcim o opravných prostriedkoch v rámci sústavy všeobecných súdov. V zásade preto nie je

oprávnený posudzovať správnosť skutkových a právnych názorov všeobecného súdu, ktoré ho pri výklade a uplatňovaní zákonov v konkrétnom prípade viedli k rozhodnutiu (obdobne napr. III. ÚS 78/07, IV. ÚS 27/2010). Úlohou ústavného súdu nie je zastupovať všeobecné súdy, ktorým predovšetkým prislúcha interpretácia a aplikácia zákonov (II. ÚS 193/2010).

9. Zmyslom a účelom princípu subsidiarity je, aby ochrana ústavnosti nebola výlučne úlohou ústavného súdu, ale úlohou všetkých orgánov verejnej moci v rámci im zverených kompetencií. Všeobecné súdy, ktoré sú povinné vykladať a aplikovať príslušné zákony na konkrétny prípad v súlade s ústavou alebo kvalifikovanou medzinárodnou zmluvou podľa čl. 7 ods. 5 ústavy, sú primárne zodpovedné aj za dodržiavanie tých práv a základných slobôd, ktoré ústava alebo medzinárodná zmluva dotknutým fyzickým osobám zaručuje. Ústavný súd predstavuje v tejto súvislosti *ultima ratio* inštitucionálny mechanizmus, ktorý nasleduje až v prípade nefunkčnosti všetkých ostatných orgánov verejnej moci, ktoré sa na ochrane ústavnosti podieľajú. Opačný záver by znamenal popieranie princípu subsidiarity právomoci ústavného súdu podľa zásad uvedených v § 132 ods. 1 a 2 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov [ďalej len „zákon o ústavnom súde“ (m. m. III. ÚS 149/04, IV. ÚS 135/05)].

10. Podľa § 132 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavná sťažnosť je neprípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal právne prostriedky, ktoré mu priznáva zákon na ochranu jeho základných práv a slobôd.

11. Už zo sťažovateľom uvedených skutočností je možné bezpečne ustáliť, že materiálne nevyužil dostupný právny prostriedok v podobe odporu proti trestnému rozkazu, ak ho po podaní a porade s obhajkyňou vzal späť. Trvaním na podanom odpore mohol účinne dosiahnuť zrušenie vydaného (skráteneho) súdneho rozhodnutia, aby sa obvineniam proti svojej osobe mohol brániť pred súdom na hlavnom pojednávaní, napríklad navrhovaním a predkladaním dôkazov alebo vypočúvaním svedkov a kladením im otázok. Sťažovateľovo odôvodnenie, že súd jeho žiadostiam nevyhovel, že poškodená sa nedostavovala na pojednávanie, resp. že bolo isté, že vo väzbe by strávil podstatne dlhší čas, tak stiahol odpor bez priznania viny, podľa názoru ústavného súdu nie je možné považovať za dôvod hodný osobitného zreteľa ospravedlňujúci nevyčerpanie účinného právneho prostriedku. Z týchto dôvodov je založený dôvod na odmietnutie ústavnej sťažnosti podľa § 56 ods. 2 písm. d) zákona o ústavnom súde v spojení s § 132 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

12. Nad rámec týchto úvah po zistení ústavného súdu, že trestný rozkaz okresného súdu č. k. 0 T 2/2021 z 11. januára 2021 sa stal právoplatným a vykonateľným 4. marca 2021 (dňom jeho späťvzatia), je ústavná sťažnosť smerujúca proti nemu v novembri 2021 s poukazom na dvojmesačnú lehotu podľa § 124 zákona o ústavnom súde zjavne oneskorenou.

13. Vo zvyšnej časti (vo vzťahu ku konaniu o návrhu sťažovateľa na povolenie obnovy konania, pozn.) je podanie sťažovateľa príliš všeobecné a neurčité na to, aby na jeho základe mohlo začať konanie na ústavnom súde (neobsahuje ani spisovú značku, pozn.), resp. je len prejavom nespokojnosti s rozhodnutiami súdov či postupom prokuratúry. Takýto záver ústavný súd prijal napriek vlastnému zisteniu, že okresný súd uznesením č. k. 8 Nt 1/2021 zo 17. júna 2021 podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku zamietol návrh sťažovateľa na povolenie obnovy konania, že Krajský súd v Trnave (ďalej len „krajský súd“) uznesením č. k. 5 Tos 82/2021 z 9. septembra 2021 podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku zamietol sťažnosť sťažovateľa a napokon okresný

súd uznesením č. k. 8 Nt 1/2021 z 21. októbra 2021 podľa § 556 ods. 1 Trestného poriadku sťažovateľovi uložil povinnosť nahradiť štátu sumu 200 eur ako trovy konania.

14. Sťažovateľove námietky obmedzené na tvrdenie o protiprávnosti a protiústavnosti udalostí nasledujúcich po posúdení sú príliš nekonkrétne, ich súvislosť s rozhodnutiami okresného súdu z 21. októbra 2021 v kontexte práva na prezumpciu neviny nie je zrejmá. Ústavný súd napriek materiálnemu prístupu k ochrane ústavnosti nemôže na základe sťažovateľových námietok realizovať v podstate neohraničený prieskum rozhodnutí všeobecných súdov.

15. Navyše, uznesenie okresného súdu č. k. 8 Nt 1/2021 zo 17. júna 2021 pripúšťalo možnosť podania sťažnosti, ktorú sťažovateľ využil (výsledkom je uznesenie krajského súdu z 9. septembra 2021, ktoré sťažovateľ neoznačil za predmet ústavného prieskumu).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 25. januára 2022

Ladislav DUDITŠ
predseda senátu